

**នៅចំពោះមុខការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារអំពីការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ៖ ០០៣/០៧-០៩-២០០៩-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អ.ប.ជ ៣៥)
ភាគីដាក់ឯកសារ៖ មេធាវីការពារក្តីរបស់ មាស មុត
ដាក់ជូន៖ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
ភាសាដើម៖ អង់គ្លេស
កាលបរិច្ឆេទឯកសារ៖ ថ្ងៃទី ១១ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០២១

ឯកសារបកប្រែ
TRANSLATION/TRADUCTION
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 24-May-21, 14:28
CMS/CFO: Sann Rada

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ ស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ៖ **សាធារណៈ**
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារដោយ ក.ស.ច.ស ឬ អង្គជំនុំជម្រះ៖ **សាធារណៈ/Public**
ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទឯកសារ៖
ពិនិត្យឡើងវិញចំពោះឯកសារចំណាត់ថ្នាក់បណ្តោះអាសន្ន៖
ឈ្មោះមន្ត្រីកត់ត្រា៖
ហត្ថលេខា៖

**ចម្លើយរបស់ មាស មុត តបទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ នៅកាន់
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សុំឱ្យបញ្ជូនសំណុំរឿង ០០៣ នៅកាន់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង**

ដាក់ដោយ ÷

សហមេធាវី ៖
អាង ឧត្តម
Michael G. KARNAVAS

ឆ្លើយ ÷

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ៖
ចៅក្រម យូ ប៊ុនឡេង
ចៅក្រម Michael BOHLANDER

សហព្រះរាជអាជ្ញា ៖

លោកស្រី ជា លាង
លោកស្រី Brenda J. HOLLIS

ភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុងរឿងក្តី ០០៣

លោក មាស មុត តាមរយៈសហមេធាវីរបស់គាត់ (“មេធាវីការពារក្តី”) តាមរយៈនេះ ឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ (“ស.ព.អ.”) សុំឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបញ្ជូនសំណុំរឿង ០០៣ ទៅកាន់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង^១។ សំណើរបស់ ស.ព.អ. មិនអាចទទួលយកបាន និង គួរត្រូវបដិសេធចោល។

I. សេចក្តីផ្តើម

១. ១៦ ខែ បន្ទាប់ពីពិភាក្សាសម្រេច^២ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានប្រកាសជាឯកច្ឆន្ទថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានរំលោភបំពានទៅលើក្របខណ្ឌគតិយុត្តិរបស់ អ.វ.ត.ក. ដោយបានសម្រេចដោយចេតនា គេចវេសពីយន្តការដោះស្រាយជម្លោះ និង ចេញដោយខុសច្បាប់ នូវដីកាដោះស្រាយពីរដែលផ្ទុយគ្នា “ទាំងដែលដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីបញ្ហា ដែលនឹងកើតចេញពីសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ចំពោះកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់ អ.វ.ត.ក.”^៣។ ជាការគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ដោយមិនគោរពការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល នៅក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនបានផ្តល់នូវសំអាងហេតុសមស្របចំពោះការងាកចេញ ឬក៏ពុំផ្តល់នូវការពន្យល់ចំពោះការបដិសេធមិនប្រើប្រាស់ នូវឧបាស្រ័យដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានគូសបញ្ជាក់ឡើង ដែលជាការចែងនូវគឺជាការលើកឡើងវិញនូវឧបាស្រ័យដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានកំណត់រួចហើយ^៤។ ដោយមិនបោះបង់ចោលនូវឱកាសចំពោះការវាយតម្លៃបង្អួច និង បន្ថែមតម្លៃដោយឥតប្រយោជន៍ ទៅលើសហ

¹ សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ទៅកាន់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សុំឱ្យបញ្ជូនសំណុំរឿង ០០៣ ទៅកាន់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ ឯកសារ D270 (“សំណើរបស់ ស.ព.អ.”)។

² សេចក្តីពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយ ចុះថ្ងៃទី ៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ ឯកសារ D266/27 & D267/35 (“សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣”) កថាខណ្ឌ ៩០ ទំព័រ ៤៦។ ទទ្ទឹករណ៍ផ្ទាល់មាត់លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ត្រូវបានធ្វើឡើង ជាអសាធារណៈ នៅ ថ្ងៃទី ២៧-២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩។

³ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ៩០, ១០៨។

⁴ រឿងក្តី អេ អាន សំណុំរឿងលេខ ០០៤/០២/០៧-០៩-២០០៩-អវតក/អជសដ/អជតក សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ប្រឆាំងនឹងការបញ្ឈប់អាណត្តិសំណុំរឿង ០០៤/២ របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២០ ឯកសារ E004/2/1/1/2 (“សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២”) កថាខណ្ឌ ៦១ ដែលដកស្រង់ រឿងក្តី អេ អាន សំណុំរឿងលេខ ០០៤/០២/០៧-០៩-២០០៩-អវតក/កសចស (អបជ ៦០) សេចក្តីពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៩ ឯកសារ D359/24 & D360/33 (“សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ជ.ប. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២”) កថាខណ្ឌ ៣០។

ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និង ចៅក្រមនៃអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលនោះ ចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានប្រព្រឹត្តតាមអំពើចិត្តដោយមិនគោរព និង ដោយមិនចាំបាច់ ប្រើប្រាស់នូវភាសា និង របៀបសរសេរ បែបមិនដឹងខុសត្រូវ មានលក្ខណៈហួសហេតុ និង មិនសមរម្យ⁵ ដែលហាក់ដូចជាមានចេតនា ដោយល្ងិចកលដើម្បីបង្វែរចំណាប់អារម្មណ៍ពី និង បិទបាំងពីការខកខានយ៉ាងហួសហេតុរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនបានបំពេញ “ភារកិច្ចតាមផ្លូវតុលាការ ក្នុងការប្រកាស ដោយផ្អែកទៅលើច្បាប់ សេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហាដែលមានវិវាទ”⁶។ ដោយមិនប្រយ័ត្ននោះ ការជាប់គាំងដែលបង្កើតឡើងដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បើទោះបីជាបានប្រឹក្សាគ្នាយ៉ាងទូលាយរយៈពេល ១៦ ខែ ដើម្បីពិភាក្សា សម្រេច និង ចម្លងចេញពីសេចក្តីពិចារណារបស់ខ្លួន ក្នុង រឿងក្តី ០០៤/២ បែរជាឱ្យប្រឆាំងអំពីការមិនអាចសម្រេចបាន និង ការបដិសេធមិនយល់ស្រប ដែលអាចមើលឃើញ នៅពេលដែលការស្តីបន្ទោសបានថមថយទៅវិញ ដែលចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើនោះ នឹងនាំឱ្យមានការដាក់សំណុំរឿងចូលទៅក្នុងបណ្តាសារ ដូចដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២។

២. ការ“ផ្តោលទោសជាថ្មីម្តងទៀតទៅលើស្ថានការណ៍ដ៏អាក្រក់ផ្នែកផ្លូវច្បាប់ ដែលសកម្មភាពខុសច្បាប់របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានបង្កើតឡើងចំពោះកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីផ្សេងទៀតរបស់អ.វ.ត.ក.”⁷ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានប្រកាសយ៉ាងជូរចត់ (ដូចក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២) ថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បង្វែរដោយចេតនា និង ដោយគិតគូរច្បាស់លាស់ នូវដំណើរការយុត្តិធម៌ ដោយសារតែ “ពួកគាត់ប្រហែលជាមានចេតនា ធ្វើឱ្យបរាជ័យដល់គោលដំបូងដើម ហើយរំខានដល់សិទ្ធិអំណាចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ”⁸ តាមរយៈការព្រមព្រៀងគ្នាចេញ ក្នុងពេលជាមួយគ្នា នូវដីកាដោះស្រាយ ដែលផ្ទុយគ្នានិងដាច់ពីគ្នា។ ប៉ុន្តែ ក្រៅពីការជះសម្តីដោយក្តីម្ល៉េះម៉ៅ អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនបានផ្តល់នូវមូលដ្ឋានផ្នែកផ្លូវច្បាប់ណាមួយ សម្រាប់ការអះអាងអំពីចេតនាអាក្រក់របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលផ្អែកទៅលើការវិភាគរបស់ពួកគេ ទៅលើក្របខណ្ឌរបស់ អ.វ.ត.ក. និងឆន្ទានុសិទ្ធិតាមផ្លូវតុលាការ ដោយឯករាជ្យរបស់ពួកគេ ដែលបានជ្រើសរើសយកការចុះបញ្ជីជាលក្ខណៈផ្ទៃក្នុង នូវការខ្វែងយោបល់គ្នា ដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន ៧២(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ហើយ

⁵ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១៣៩-១៤១, ១៤៣-១៤៤, ១៤៦-១៤៨, ១៥៤, ១៦០-១៦១, ២៦០, ២៧៣-២៧៥, ២៧៧-២៨០, ២៨២ - ២៨៣ កំណត់សម្គាល់ ៥៩៤។
⁶ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ១២២។
⁷ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៩។
⁸ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៨។

ចេញដីកាដោះស្រាយដែលផ្ទុយគ្នា និង ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដែលផ្ទុយពីការប្តឹងទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ នូវការខ្វែងយោបល់គ្នានោះ។^៩

៣. ដោយមិនត្រូវនឹងច្បាប់ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានចោទប្រកាន់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតថា ប្រព្រឹត្តដោយចេតនានូវបណ្តាសកម្មភាព ដែលមិនត្រឹមត្រូវ និង មានបំណងអាក្រក់ នៅក្នុងដំណើរការស៊ើបអង្កេត ដែលឈានដល់កម្រិតខ្ពស់បំផុត តាមរយៈការចេញដោយខុសច្បាប់ នូវដីកាដោះស្រាយពីរដែលផ្ទុយគ្នា^{១០} ដែលដូច្នោះហើយធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ចេតនារបស់ពួកគេ ក្នុងការធ្វើឱ្យខូចខាតដល់លទ្ធផលចុងក្រោយនៃយុត្តិធម៌^{១១}។ ដោយបកស្រាយវិធាន ៦៧(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ថាចែងយ៉ាងច្បាស់អំពីដីកាដោះស្រាយតែមួយ ថាត្រូវចោទប្រកាន់ និងបញ្ជូនជនត្រូវចោទទៅជំនុំជម្រះ ឬ លើកលែងចោទប្រកាន់នោះ^{១២} អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “បានប្រព្រឹត្តកំហុសលើអង្គច្បាប់ដ៏ធំធេង ដោយសន្និដ្ឋានថា ក្របខណ្ឌគតិយុត្តិក្តីនៅ អ.វ.ត.ក. អនុញ្ញាតឱ្យចេញដីកាដោះស្រាយដាច់ដោយឡែកពីគ្នា និង ផ្ទុយគ្នា”^{១៣} “ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ទៅដល់មូលដ្ឋាននៃប្រព័ន្ធជម្រះ និង ដំណើរការដោយត្រឹមត្រូវរបស់ អ.វ.ត.ក.”^{១៤}។ ការទទួលស្គាល់ថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បកស្រាយដោយខុសឆ្គងនូវវិធាន ៦៧(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដោយប្រើប្រាស់

^៩ ដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ មាស មុត ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨ ឯកសារ D266 កថាខណ្ឌ ៧។ ដីកាដោះស្រាយ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨ ឯកសារ D267 កថាខណ្ឌ ១៩។ ជាការគួរឱ្យកត់សម្គាល់ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ត្រូវបានស្នើឱ្យផ្តល់ការយល់ឃើញរបស់ខ្លួនអំពីច្បាប់៖ ១) ក្នុងករណីមានការខ្វែងយោបល់គ្នា រវាងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ថាតើត្រូវលើកលែងការចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងម្ចាស់បណ្តឹងខ្លួនឯង ឬត្រូវចោទប្រកាន់គាត់ទៅជំនុំជម្រះ និង ២) ក្នុងករណីដែលការខ្វែងយោបល់គ្នា នៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ហើយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនអាចមានសំឡេងភាគច្រើនលើសលប់បាន នៅពេលសម្រេចការខ្វែងយោបល់គ្នានេះ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចថា “អង្គបុរេជំនុំជម្រះពុំមានយុត្តាធិការ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាជាសម្មតិកម្ម ឬផ្តល់នូវមតិយោបល់ណែនាំនោះទេ”។ រឿងក្តី យីម ទិត្យ សំណុំរឿងលេខ ០០៤/០២/០៧-០៩-២០០៩-អវតក/កសចស (អបជ១១) សាលដីកាលើបណ្តឹងខ្លួនឯងរបស់ យីម ទិត្យ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើរបស់គាត់សុំការបំភ្លឺចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៤ ឯកសារ D205/1/1/2 កថាខណ្ឌ ៤, ៨។

^{១០} សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០២-១០៩។

^{១១} សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៨។

^{១២} សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៣។

^{១៣} សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ៨៨។ សូមមើលផងដែរ កថាខណ្ឌ ១០៥ ដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានអះអាងថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានប្រព្រឹត្ត "កំហុសអង្គច្បាប់ធ្ងន់ធ្ងរ ដែលជាមូលដ្ឋាននៃសំអាងហេតុរបស់ពួកគេ"។

^{១៤} សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៦។

ចេតនាអាក្រក់ ក្នុងការអនុវត្តមុខងារតាមផ្លូវតុលាការរបស់ខ្លួន និង ក្នុងការកំណត់ប្រព័ន្ធចម្រុះ របស់ អ.វ.ត.ក. គឺមិនសមហេតុផលឡើយ។

៤. ដោយមិនមានការគាំទ្រ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ អះអាងដោយមិនប្រុងប្រយ័ត្នថា សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេត “បានដឹងពីការលំបាក ដែលបណ្តាលមកពីសកម្មភាពរបស់ពួកគាត់ មិនត្រឹមតែទៅលើ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប៉ុណ្ណោះទេ តែហួសពីដំណាក់កាលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ មុនការជំនុំជម្រះនៃកិច្ចដំណើរ ការនីតិវិធីក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ ទៅទៀត”¹⁵ ប៉ុន្តែដោយឥតខ្ចល់ខ្ចាយ បែរជាមិនអនុវត្តភារកិច្ចតាម ផ្លូវតុលាការរបស់ខ្លួន ក្នុងការសម្រេចលើបញ្ហា ដែលបានប្តឹងមកខ្លួនទៅវិញ¹⁶។ ជាសម្តីឥតន័យ។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងនាមជាចៅក្រមឯករាជ មានសិទ្ធិអនុវត្តច្បាប់ តាមការយល់ឃើញ របស់ខ្លួន និង មានសិទ្ធិជ្រើសរើសកិច្ចរបស់ខ្លួន។ ទោះបីជាអង្គបុរេជំនុំជម្រះ អាចមិនយល់ស្រប ជាមួយសំអាងហេតុផ្នែកផ្លូវច្បាប់ សម្រាប់ការចេញដីកាដោះស្រាយផ្ទុយគ្នាក្តី តែមិនមានសំអាងផ្លូវ ច្បាប់ណាមួយ ដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានដកស្រង់មកនោះបង្ហាញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនបានគោរពដោយមិនខ្វល់ខ្វាយពីភាពច្បាប់លាស់ និង ដោយមិនសមហេតុផល ពីបទប្បញ្ញត្តិគតិ យុត្តិរបស់ អ.វ.ត.ក. ឬ ការសម្រេច ឬ ការបំពេញកិច្ចដោយខុសគ្នានោះឡើយ។

៥. យ៉ាងណាក៏ដែល អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានយល់ឃើញថា ជា“រឿងប្លែក ដែលដីកាដោះស្រាយ ដាច់ ដោយឡែកពីគ្នា ត្រូវបានចេញក្នុងថ្ងៃតែមួយ ជាភាសាតែមួយ ដោយមានការប្រកាសរួមគ្នា ដោយ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងពីរថា ពួកគាត់បានព្រមព្រៀងគ្នា លើការចេញដោយខុសច្បាប់ នូវ ដីកាដោះស្រាយផ្ទុយគ្នា និង ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា”¹⁷ ហើយអះអាងដោយមិនត្រឹមត្រូវថា សហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានផ្តល់ “សំអាងហេតុតិចតួចគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ដោយលើកឡើងតែត្រឹម សេចក្តីសម្រេចកន្លងមករបស់ពួកគាត់ត្រឹមតែពីរប៉ុណ្ណោះ”¹⁸។ សេចក្តីសម្រេចកន្លងមកទាំងពីរ នោះ ដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះបាន “បង្កើតឡើងវិញ ជាសម្រង់យ៉ាងធំ”¹⁹ បានបង្ហាញដោយជាក់ ច្បាស់អំពីសំអាងហេតុរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត៖ ក្របខណ្ឌ អ.វ.ត.ក. មិនបានតម្រូវឱ្យ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ប្តឹងទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះអំពីការខ្វែងយោបល់របស់ខ្លួនឡើយ។ ទោះបី ជាអង្គបុរេជំនុំជម្រះ អាចមិនយល់ស្របជាមួយសំអាងហេតុរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត តែ

¹⁵ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៧។
¹⁶ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៥។
¹⁷ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៧។
¹⁸ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៦។
¹⁹ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ៨៥ -៨៧ (ការដកស្រង់ខាងក្នុង ត្រូវបានលុបចោល)។

មិនមានអ្វីដែលអាចបញ្ជាក់ពីការព្រមព្រៀងគ្នាខុសសីលធម៌ ដូចដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះឡើយ។

៦. ដោយមិនសមហេតុផល អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានយល់ឃើញថា “កំហុសឆ្គងរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានបង្កផលប៉ះពាល់ដល់ប្រព័ន្ធទាំងមូល ដែលគាំទ្រដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងអង្គការសហប្រជាជាតិ”²⁰ ហើយក្រៅពីការរំលោភបំពាន ទៅលើក្របខណ្ឌរបស់ អ.វ.ត.ក. ហើយនោះ “ការអនុវត្តដោយខុសឆ្គង របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អាចស្មើនឹងការបដិសេធយុត្តិធម៌” ដោយសារតែអង្គបុរេជំនុំជម្រះ “មិនអាចមិនពិចារណាថា ពួកគាត់ប្រហែលមានចេតនាធ្វើឱ្យបរាជ័យដល់គោលដៅហរដើម ហើយរំខានដល់សិទ្ធិអំណាចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ”²¹។ ចាប់តាំងពីពេលណាមក ដែលការគោរពតាមការបកស្រាយទៅលើវិធាន ដែលទាញចេញពីការវិភាគដោយឯករាជតាមផ្លូវតុលាការ ជាការឆ្លុះបញ្ចាំងនូវការអនុវត្តដោយខុសឆ្គង ដែលជាការកំណត់លក្ខណៈ មានចេតនាធ្វើឱ្យមានរបួសដល់វិជ្ជាជីវៈនោះ?

៧. ជាការមិនគួរឱ្យជឿ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានបន្តតាមផ្លូវដដែល ដោយអះអាងថា “មិនត្រឹមតែជាឧទាហរណ៍ដាច់តែឯងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែសកម្មភាពរបស់ពួកគាត់ នៅក្នុងករណីនេះ គាំទ្រទម្រង់មួយ ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានអនុម័តយកដោយច្បាស់លាស់ ក្នុងការដោះស្រាយជាមួយបណ្តាសំណុំរឿងចុងក្រោយទាំងអស់ នៅក្នុងបញ្ជីសំណុំរឿងរបស់ អ.វ.ត.ក.”²² និង “កត់សម្គាល់ដោយការសោកស្តាយថា តាមការយល់ដឹង និង បទពិសោធន៍របស់ខ្លួន មិនដែលធ្លាប់មានសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌណា នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃប្រព័ន្ធច្បាប់អន្តរជាតិ និង ប្រព័ន្ធច្បាប់ជាតិដទៃទៀត ដែលបញ្ចប់ដោយការចេញសេចក្តីសម្រេចផ្ទុយគ្នាចំនួនពីរក្នុងពេលដំណាលគ្នា ហើយចេញដោយការិយាល័យចៅក្រមតែមួយនោះទេ”²³។ ប្រសិនបើ អ.វ.ត.ក. បានអនុម័តយកនីតិវិធីប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិល តាមគំរូបារាំងធម្មតានោះ ការអះអាងរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ អាចមានកម្លាំងទំនាញ។ ប៉ុន្តែដោយមើលឃើញថា អ.វ.ត.ក. គឺមានលក្ខណៈទាំងចម្រុះ និង វិសាមញ្ញ (*sui generis*) នោះកម្រិតនៃកំហុសឆ្គងនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលមិនច្បាស់លាស់តិចតួចនោះ គឺអាចកើតឡើង។ ដោយសន្និដ្ឋានពីកំហុសផ្នែកអង្គច្បាប់ធ្ងន់ធ្ងន់ និង ជាក់ច្បាស់ដោយចេតនា នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានអនុវត្តហួសដែនសមត្ថកិច្ចហើយ។

²⁰ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៨។
²¹ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៨។
²² សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៨។
²³ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៩។

៨. ដោយមិនចាំបាច់ និង មិនមែនជាការចំអកតិចតួចនោះ បន្ទាប់ពីបានសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទ លើការចេញដីកាដោះស្រាយដែលផ្ទុយគ្នា ថាខុសច្បាប់ហើយនោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបែរជាបំបែកចេញពីគ្នាទៅតាមក្រុមជាតិ និង ក្រុមអន្តរជាតិរៀងៗខ្លួន ដោយមិនមានអ្វីគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលនោះ សម្រេចផ្តល់ការពេញចិត្តចំពោះដីកាដោះស្រាយតាមជម្រើសរបស់ខ្លួនទៅវិញ²⁴។ ដោយដឹងអំពីសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួនក្នុងការស៊ើបអង្កេត និង ចេញដីកាដោះស្រាយដែលកែប្រែ តែអង្គបុរេជំនុំជម្រះដោយមិនគោរពតាមការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានបដិសេធមិនអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួន ដោយ “ផ្តល់នូវការសម្រេចស្ថាពរជាក់ស្តែង” លើផលវិបាកនៃការប្រកាសថា ការចេញដីកាដោះស្រាយពីរគឺខុសច្បាប់²⁵។

៩. ដូចនៅក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ ទោះបីជាប្រើប្រាស់ស្នៀតផ្សេងក្តី តែចៅក្រមជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានយល់ឃើញថា គប្បីបញ្ជូនសំណុំរឿង ០០៣ “ទៅតម្កល់ទុកនៅបណ្ណាល័យនៃ អ.វ.ត.ក.”²⁶។ ពួកគេបានផ្តល់សំអាងហេតុថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនអាចអនុវត្តយន្តការដោះស្រាយជម្លោះនៅក្នុងវិធាន ៧២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងបានទេ ដោយសារតែសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានយល់ស្របគ្នាមិនបញ្ជូនការខ្វែងយោបល់របស់ខ្លួនមកអង្គបុរេជំនុំជម្រះ “ដីកាដោះស្រាយទាំងពីរមានតម្លៃស្មើគ្នា ត្រូវតម្កល់ទុកជាបានការដូចគ្នា មានសុពលភាពដូចគ្នា”²⁷ ដោយផ្អែកតាមវិធាន ៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានឋានៈស្មើគ្នា ហើយដោយយោងទៅតាមគោលការណ៍សច្ចធារណ៍នៃនិរទេស “ច្បាប់ពុំអនុញ្ញាតឱ្យ អ.ប.ជ. សម្រេចថា កិច្ចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតណាម្នាក់មានឧត្តមភាពនោះទេ”²⁸ ព្រោះ “ដីកាដោះស្រាយទាំងពីររក្សាបាននូវតម្លៃស្មើគ្នាដដែល”²⁹។

²⁴ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១១១-១១៨, ១១៩-៣៥៨។

²⁵ សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៦១។

²⁶ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១១៨។

²⁷ កំណត់សម្គាល់៖ ហាក់ដូចជាមានការខុសគ្នាក្នុងការបកប្រែនៅក្នុង កថាខណ្ឌ ១១៥។ បើតាមការបកប្រែក្រៅផ្លូវការ គឺថា “ដីកាដោះស្រាយទាំងពីរ មានតម្លៃដូចគ្នា និង មានសុពលភាពដូចគ្នា”។ មិនមានភាពច្បាស់លាស់ថាតើចៅក្រមជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ សម្រេចថាដីកាដោះស្រាយទាំងពីរ មានសុពលភាព បើទោះបីជាបានចេញដោយខុសច្បាប់ក្តី ឬថាតើពួកគេសម្រេចថា ដីកាដោះស្រាយទាំងពីរ មានតម្លៃដូចគ្នា តាមក្របខណ្ឌគតិយុត្តិ អ.វ.ត.ក.។

²⁸ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១១៣-១១៦។

²⁹ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១១៧។

១០. ប្រហែលគ្នានឹងជំហរនៅក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ បើទោះបីជាបានប្រកាសអំពីចេតនាអាក្រក់ និង កំហុសឆ្គងដែលមិនសមស្របក្តី បើទោះបីជាបានផ្តោលទោសចំពោះការព្រមព្រៀងរបស់សហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ ក្នុងការចេញដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះរបស់គាត់ ក្នុងពេលជា មួយនឹងដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់របស់សហការីជាតិគាត់ក្តី និង បើទោះបីជាបាន ប្រកាសថា ការចេញដីកាដំណោះស្រាយពីរ គឺជាការខុសច្បាប់ក្តី ក៏ចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំ ជម្រះបានប្រកាសថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ មាន សុពលភាព ហើយដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតជាតិ *ហួស ពីសមត្ថកិច្ច*³⁰។ ទោះបីជាពាក្យពេចន៍បែបឆន្ទានុសិទ្ធិ នៅក្នុងវិធាន ៧២(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងក្តី ក៏ ចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានផ្តល់សំអាងហេតុថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត តម្រូវ ឱ្យដាក់ទៅរកយន្តការដោះស្រាយជម្លោះ មុនពេលចេញដីកាដំណោះស្រាយ³¹។

១១. ចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានប្រកាសថា “គោលការណ៍នៃការបន្តស៊ើបអង្កេត តាម ផ្លូវតុលាការនេះ គ្រប់គ្រងលើបញ្ហាដែលនៅចំពោះមុខនេះ” ប៉ុន្តែមិនបានដកស្រង់សំអាងផ្នែកផ្លូវ ច្បាប់ដែលលើកឡើងថា គោលការណ៍នេះពង្រីកហួសដំណាក់កាលដីកាដំណោះស្រាយឡើយ³²។ ដោយអះអាងថា “ការស្នើចេញដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់” របស់សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតជាតិ “គ្រាន់តែជាការកំណត់ប្រភេទផ្សេងនៃការខ្វែងយោបល់របស់សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតជាតិ ទៅលើការចេញដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ” (បើទោះបីជាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ជាតិ បានចេញដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ និង មិនមែនគ្រាន់តែស្នើឡើងនូវដីកាសម្រេច លើកលែងចោទប្រកាន់នោះឡើយ)³³ ចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បង្កើតល្បិចផ្តិតភ្នែក (conjured up a slight-of-hand fix)៖ ចាត់ទុកដោយប្រសិទ្ធភាពថា ដីកាដំណោះស្រាយទាំងពីរ គឺជាការខ្វែងយោបល់គ្នា ដែលបានចុះបញ្ជី ដូចជាថា ពួកគេត្រូវបានដាក់តាមវិធាន ៧២(២) នៃ វិធានផ្ទៃក្នុង បោសសម្អាតនូវភាពខុសច្បាប់ និង ធ្វើឱ្យដំណើរការនូវគោលជំហរដើម ក្នុងវិធាន ៧២(៤)(ឃ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដើម្បីយល់ឃើញថា មានតែដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះប៉ុណ្ណោះ ដែលមានសុពលភាព³⁴ ។

³⁰ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៥៩។

³¹ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៥៦-២៥៨។

³² សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៥៦។

³³ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៥៦-២៥៨។

³⁴ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៥៨-២៦២។

១២. ចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានវាយលុកយ៉ាងខ្លាំងទៅលើសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ ដោយសារមិនសម្លឹងឃើញមានប្រយោជន៍អ្វីហួស ក្រៅតែដើម្បីបំពេញចិត្តសុខដុមខ្លួនឯង ដែលទាញចេញពីការលើកឡើងតាមការផ្ដើមគំនិតដោយខ្លួនឯង ថាខ្លួនឯងត្រឹមត្រូវ នូវបញ្ហាធម្មតាៗ ដូចជា³⁵ ៖

ក. តាមតែអំពើចិត្ត ប្រតិបត្តិតាមសេចក្ដីជូនដំណឹងអំពីការបិទការស៊ើបសួរតាមវិធាន ៦៦(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដកហូតពីភាគីនានានូវរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃ ក្នុងការដាក់សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ បើទោះបីជាគ្មានភាគីណាមួយបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ឬ ស្នើសុំឱ្យមានការពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្ដីជូនដំណឹងលើកទីពីរអំពីការបិទការស៊ើបសួរក្តី³⁶ ។

ខ. ដោយមិនយកចិត្តទុកដាក់ នៅក្នុងការឱ្យដំណឹងពីសំណុំរឿង និង ការបង្កើតនូវការពន្យារពេលហួសហេតុ ដោយរង់ចាំអស់រយៈពេលពីរខែ បន្ទាប់ពីការចេញសេចក្ដីជូនដំណឹងលើកទីពីរតាមវិធាន ៦៦(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ក្នុងការបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅសហព្រះរាជអាជ្ញា³⁷ បើទោះបីជាសហព្រះរាជអាជ្ញាមានសិទ្ធិចូលពិនិត្យសំណុំរឿង តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក និង មិនមានការរំខាន នៅក្នុងការប្រាងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់ពួកគាត់ក៏ដោយ ។

គ. ការខកខានមិនបានចេញដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះរបស់ខ្លួន នៅក្នុងពេលវេលាសមស្រប បើទោះបីជាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបញ្ចប់ដីកាដំណោះស្រាយរបស់ពួកគេ នៅក្នុងរយៈ

³⁵ ជាការគួរឱ្យសោកស្តាយ សហមេធាវីយល់ឃើញថា ចាំបាច់ត្រូវរំលឹកសារជាថ្មី ពីចំណូលចិត្តរបស់ចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ក្នុងការប្រកាន់យកបុព្វហេតុ ដែលរៀបចំឡើង ដើម្បីជំទាស់ដោយគ្មានសុភវិនិច្ឆ័យ ដូចជាការខាំមិនព្រលែងលើបញ្ហា ដែលមិនមែនការកត់កំណត់ ឬមិនសំខាន់ចំពោះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ក្នុងគោលបំណងតែមួយគត់ គឺបង្កាច់បង្អួចសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ជាពិសេសសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ។ ពាក្យរៀបរយ និងការចោទប្រកាន់បក នៅក្នុងករណីនេះ ធ្វើឱ្យនឹកឃើញទៅដល់រឿងក្តី ០០៤/១ និង០០៤/២។ សូមមើល សំណើរបស់ មាស មុត សុំអនុញ្ញាតដាក់សារណាបន្ថែម ទៅលើចម្លើយរបស់ខ្លួន តបទៅនឹងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ចុះថ្ងៃទី ៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D256/12 កថាខណ្ឌ ១១, ១៦ -១៩ កំណត់សម្គាល់ ៣៩។ សារណាបន្ថែមរបស់ មាស មុត ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ខ្លួន ជំទាស់នឹងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ ចុះថ្ងៃទី ៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២០ ឯកសារ D267/27 (“សារណាបន្ថែមរបស់ មាស មុត ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់គាត់”) កថាខណ្ឌ ១៣-១៥។

³⁶ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១៣៩-១៤១។

³⁷ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១៤២ -១៤៣។

ពេលប្រាំបីខែ បន្ទាប់ពីមានចម្លើយរបស់មេធាវីការពារក្តី តបទៅនឹងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរ^{៣៨} ហើយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានចំណាយរយៈពេល ១៦ ខែ ដើម្បីចេញសេចក្តីពិចារណារបស់ខ្លួន ដោយមិនមានកាស៊ីបអង្កេតរឿងក្តី ដូចដែលខ្លួនមានសិទ្ធិអំណាចនោះ^{៣៩}។

ឃ. ដោយខុសឆ្គង“តម្កល់គោលការណ៍កំណត់ប្រភេទនៃភស្តុតាង តាមឋានានុក្រម និង តាមទម្រង់ ច្បាប់ ដោយផ្អែកលើប្រភពជាជាងលើខ្លឹមសារ”^{៤០} បើទោះបីជាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរ ជាតិបានវាយតម្លៃទៅលើភស្តុតាងទាំងអស់នៅក្នុងសំណុំរឿង ហើយមិនបានបង្កើតប្រភេទ តាមឋានានុក្រម ឬ ដកចេញនូវប្រភេទនៃភស្តុតាងផ្អែកលើប្រភព និង វាយតម្លៃដោយសេរីទៅ លើតម្លៃនៃភស្តុតាង ទៅតាមមូលដ្ឋានករណីជាក់ស្តែង និង ពិចារណាដោយសមហេតុផល ទៅ លើយុត្តិសាស្ត្រ ដែលមានកំណត់ជាក់ច្បាស់ ដែលពាក់ព័ន្ធប្រភេទនៃភស្តុតាងក្តី^{៤១}។

ង. ការខកខានមិនបានបង្កាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលោក មាស មុត មុនពេលជំនុំជម្រះ បើទោះបីជាលោក មាស មុត គោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌ នៃការធានាអះអាងរបស់គាត់ ជាមួយសហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតអន្តរជាតិ ដែលបានដាក់ជូនគាត់ នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានចោទប្រកាន់ក្តី^{៤២}។

១៣. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតជាតិ ក៏គេចមិនផុតពីការស្តីបន្ទោសដោយអយុត្តិធម៌យ៉ាងខ្លាំងពីចៅក្រម អន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដោយយល់ឃើញថា ដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ “ជាការ ប៉ុនប៉ងមួយ ដើម្បីគេចចេញពីនីតិវិធី ដែលតម្រូវចាំបាច់ សម្រាប់ការខ្វែងយោបល់គ្នា” គឺ “ជាការ ប៉ុនប៉ងដោយឥតអៀនខ្មាស់ ក្នុងការគេចវេសទាំងស្រុង ពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវចាំបាច់ និង សំខាន់នេះ ដែលធ្វើឱ្យខូចខាតដល់អត្ថបទគតិយុត្តិ ដែលជាមូលដ្ឋានរបស់ អ.វ.ត.ក.” “ហួសដែនសមត្ថកិច្ច ... ដោយសារនេះគឺជាប៉ុនប៉ង ធ្វើឱ្យខូចខាតគោលជំហរដើម ដែលមានចែងនៅក្នុងក្របខណ្ឌគតិយុត្តិ

³⁸ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១៤៧។
³⁹ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១៣០។
⁴⁰ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១៥៦។
⁴¹ ដីកាដោះស្រាយ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨ ឯកសារ D267 កថាខណ្ឌ ១១៨-១៤៨។ នេះជាឧទាហរណ៍មួយទៀត នៃការយល់ឃើញខុស ឬការបកស្រាយខុសដោយចេតនារបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ទៅលើដីកាដោះស្រាយរបស់សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ ដែលមិនមែនជាកត្តាកំណត់ ឬកត្តាសំខាន់ចំពោះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ សូមមើល រឿងក្តី អោ អាន សំណុំរឿង លេខ ០០៤/០២/០៧-០៩-២០០៩-អវតក/កសចស ដីកាដោះស្រាយ (ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ) ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០១៨ ឯកសារ D360 កថាខណ្ឌ ៣៧។
⁴² សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ៣៤៥-៣៥៨។

របស់ អ.វ.ត.ក.”⁴³ បើទោះបីជាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងពីរ បានព្រមព្រៀងគ្នា មិនបញ្ជូន ការខ្វែងយោបល់គ្នាទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ និង ចេញដីកាដោះស្រាយដែលផ្ទុយគ្នា ក្នុងពេលជា មួយគ្នាក្តី។

១៤. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងពីរ ត្រូវបានស្តីបន្ទោសដោយមិនចាំបាច់ ចំពោះការរំលោភបំពានទៅ លើសេចក្តីណែនាំអនុវត្តស្តីពីការដាក់ឯកសារ និង “ជម្រុញឱ្យមានការពន្យារពេលហួសហេតុ បន្ថែមទៀត នៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីសំណុំរឿង ០០៣ ទាំងមូលតែម្តង” ដោយដាក់ដីកាដោះស្រាយរបស់ខ្លួនតែមួយភាសាប៉ុណ្ណោះ⁴⁴ បើទោះបីជាតាមការធ្វើបែបនេះក្តី ក៏សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតបានផ្តល់ពេលវេលាបន្ថែមដល់ភាគី ដើម្បីត្រៀមរៀបចំទុក្ខីករណ៍បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ពួក គេ ព្រោះពេលវេលាកំណត់សម្រាប់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការជូនដំណឹងទាំង ពីរភាសាក្តី⁴⁵។

១៥. ទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានគូសបញ្ជាក់ពីឧបាស្រ័យដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះអាចប្រើ ប្រាស់ ដើម្បីដោះស្រាយដីកាដោះស្រាយខុសច្បាប់ ផ្អែកលើការប្រកាសដោយផ្ទាល់របស់អង្គ បុរេជំនុំជម្រះក្តី គឺការចេញដីកាដោះស្រាយដែលបានកែប្រែ និង ស៊ើបអង្កេតរឿងក្តីដោយខ្លួន ឯងក្តី⁴⁶ តែចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនបានប៉ុនប៉ងនឹងគោរពតាមឧបាស្រ័យទាំងអស់ នេះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេ ដោយគិតគូរទុក បានជ្រើសរើសធ្វើការវាយលុកទៅលើអង្គជំនុំជម្រះ តុលាការកំពូលថា៖

ក. ការបង្កើត “ជំហានលោតឆ្ពោះគួរឱ្យកត់សម្គាល់ទៅដល់សំអាងហេតុមួយ” ដោយ “ហាក់ដូច ជានិយាយពាំត្រណោត ចំពោះការសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះដែលថា សកម្មភាពរបស់ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងការចេញដីកាដោះស្រាយខុសច្បាប់ ដោយមានការសន្និដ្ឋាន ថា ដីកាដោះស្រាយគឺ “មោឃៈ” ដោយសារបែបនេះ”⁴⁷ បើទោះបីជាយោងទៅតាមវិធាន

⁴³ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៦០, ២៦២។
⁴⁴ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១៤៨។
⁴⁵ មាត្រា ៨.៥ នៃសេចក្តីណែនាំអនុវត្តស្តីពីការដាក់ឯកសារ នៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក.។
⁴⁶ សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៦១ ដែលដកស្រង់សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿង ក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៣០។
⁴⁷ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៧៣។

នៃការបកស្រាយរបស់ប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិល នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាជាធរមាន និង វិធាននីតិវិធី ដែលបានកំណត់នៅកម្រិតអន្តរជាតិ នៅពេលដែលចៅក្រមបំពេញកិច្ចដោយខុសច្បាប់ ក្នុងការ ចេញដីកាដោះស្រាយ ផលវិបាកផ្នែកផ្លូវច្បាប់គឺថា ដីកាដោះស្រាយត្រូវតែមោឃៈ និង ទុច្ចល⁴⁸។

ខ. ការធ្វើ “សន្និដ្ឋានសរុបជារួម ដោយមិនមានការបង្ហាញដោយសមហេតុផល” ពីហេតុដែល អនីត្យានុកូលភាពផ្នែកនីតិវិធីនៃសកម្មភាពរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងការបង្កើតដីកា ដោះស្រាយ “នឹងបណ្តាលឱ្យមានការខូចខាតទាំងស្រុង ទៅលើដីកាដោះស្រាយទាំងពីរ ដែលមានបញ្ហា” ព្រោះកំហុសផ្តងនីតិវិធី ត្រូវតែបណ្តាលឱ្យមាន “លទ្ធផលមិនយុត្តិធម៌ទាំង ស្រុង នៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីរបស់តុលាការ” ទើបនាំទៅរកការកែប្រែសាលក្រមនោះ⁴⁹ បើ ទោះបីជាដីកាដោះស្រាយ មិនមែនជា “សាលក្រម” និង បើទោះបីជាអង្គបុរេជំនុំជម្រះ យល់ឃើញថា អនីត្យានុកូលភាពផ្នែកនីតិវិធីនេះគឺ “ក្រៅពីការរំលោភបំពានទៅលើគោល ការណ៍ជាមូលដ្ឋាននៃក្របខណ្ឌគតិយុត្តិរបស់ អ.វ.ត.ក” ហើយ វា “បានបង្កផលប៉ះពាល់ដល់ ប្រព័ន្ធទាំងមូល ដែលគាំទ្រដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និង អង្គការសហប្រជាជាតិ” និង “អាច បានតម្លៃស្មើនឹងការបដិសេធយុត្តិធម៌”⁵⁰។

គ. “ការធ្វើអ្វីមួយយ៉ាងប៊ុនប្រសប់ ដើម្បីជាលេសងាយស្រួលមួយ ក្នុងការធ្វើឱ្យដំណើរការនីតិវិធី ឈានទៅដល់ការបញ្ចប់” “បុរេលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្នែករដ្ឋបាល អំពីការជូនដំណឹង និង ការបញ្ជូន ដែលរងចំណោទ”⁵¹ - បើទោះបីជាតាមក្របខណ្ឌ អ.វ.ត.ក. ការជូនដំណឹង និង ការបញ្ជូន សំណុំរឿងត្រូវបានតម្រូវឱ្យមាន ដើម្បីឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អាចទទួល និង ចាត់ សកម្មភាព ហើយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនបានជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនដល់អង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងឡើយ⁵²។

⁴⁸ សូមមើល សារណាបន្ថែមរបស់ មាស មុត ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់គាត់ កថាខណ្ឌ ៣១។

⁴⁹ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កំណត់សម្គាល់ ៦០៩។

⁵⁰ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១០៨។

⁵¹ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កំណត់សម្គាល់ ៥៩៤។

⁵² សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៤៩។

- (ឃ) ការយល់ឃើញថាមិនចាំបាច់ “ក្នុងការវិភាគលើអត្ថបទនៃសេចក្តីសម្រេចជាក់ស្តែងរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដើម្បីបញ្ជាក់បំភ្លឺ... តើអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានយល់ឃើញជាឯកច្ឆន្ទប្រទេ ថា ដីកាដោះស្រាយទាំងពីរ គឺមោឃៈ និង ទុព្វលនោះ”⁵³ បើទោះបីជាគ្មានអ្វីសោះ នៅក្នុងសំអាងហេតុរួម និង ផ្នែកសម្រេចសេចក្តី នឹងនាំឱ្យអ្នកអាន ដែលមានមូលហេតុសមស្រប អាចសន្និដ្ឋានថា ដីកាដោះស្រាយទាំងពីរ មានសុពលភាពនោះ។
- (ង) ការបញ្ចប់តាមអំពើចិត្ត នូវរឿងក្តី ០០៤/២ ដោយមិនមានដីកាដោះស្រាយ ដែល “មិនបាននាំឱ្យមានភាពច្បាស់លាស់ ភាពស្ថាពរ និង សច្ចភាពគតិយុត្តិ”⁵⁴ បើទោះបីជាអង្គបុរេជំនុំជម្រះជ្រើសរើសមិនអនុវត្តនូវឧបាស្រ័យណាមួយ ដែលអាចមានតាមច្បាប់ ហើយជ្រើសរើសទុកឱ្យរឿងក្តីស្ថិតនៅក្នុងការជាប់គាំងតាមផ្លូវតុលាការ។
- (ច) ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចដោយមិនពិនិត្យមើលភស្តុតាង “តាមរយៈសេចក្តីណែនាំបញ្ចប់ ដែលមានលក្ខណៈជាអនុក្រឹត្យទៅវិញ”⁵⁵ បើទោះបីជាបញ្ហាដែលលើកឡើង ដោយសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ នៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ភ្លាមៗរបស់ខ្លួន ពាក់ព័ន្ធតែនឹងបញ្ហាគតិយុត្តិក្តី។
- (ឆ) ការបកស្រាយខុសនូវ សេចក្តីសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ លើការយល់ស្របគ្នាខុសច្បាប់ រវាងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “ក្នុងការគេចចេញពីនីតិវិធីដោះស្រាយការខ្វែងយោបល់” ដោយខកខានមិនបានទទួលស្គាល់ថា ការស៊ើបអង្កេតត្រូវធ្វើបន្ត⁵⁶ បើទោះបីជាមិនមានដីកាដោះស្រាយ (ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ) ដែលមានសុពលភាព ដែលត្រូវបន្តនៅពេលដែលប្រកាសថា ដីកាដោះស្រាយទាំងនោះខុសច្បាប់។
- (ជ) ការ“ពោលបញ្ជាក់បញ្ចៀងថា ការបិទបញ្ចប់ដំណើរការនីតិវិធីគឺសមល្មមហើយ ដោយការពិចារណាដល់ការស៊ើបអង្កេតយូរអស់រយៈពេលដប់បីឆ្នាំ ... [ដែល] មិនចាត់ជាមូលដ្ឋានគតិយុត្តិដែលសុពល ដោយសារតែក្របខណ្ឌគតិយុត្តិ អ.វ.ត.ក. មិនបានចែងអំពីពេលវេលាកំណត់ជាក់លាក់ ដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល អាចបិទបញ្ចប់សំណុំរឿង តាមរយៈដីកា

⁵³ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៧៤។
⁵⁴ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៧៩។
⁵⁵ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៨០។
⁵⁶ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៧៥។

សម្រេចបែបប្រតិបត្តិការនោះ”⁵⁷ បើទោះបីជាជនជាប់ចោទទាំងអស់នៅ អ.វ.ត.ក. ត្រូវបាន ទទួលសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តី “ដោយមិនមានការពន្យារពេលមិនសមហេតុផល”ក្តី⁵⁸។

១៦. នាពេលនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ បានអំពាវនាវដល់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឱ្យចាត់វិធានការរដ្ឋបាលដែលចាំបាច់ទាំងអស់ ដើម្បីបង្កប់ឱ្យផ្នែកគ្រប់គ្រងតុលាការ “បញ្ជូនសេចក្តី ពិចារណានេះ រួមទាំងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ទៅកាន់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និង អនុញ្ញាត ឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចូលមើលសំណុំរឿង ដែលនៅសេសសល់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក”⁵⁹។ ភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីដាក់សំណើនេះ ស.ព.អ. បានស្នើសុំពន្យារពេលវេលាដាក់បញ្ជីឈ្មោះ សាក្សី និង អ្នកជំនាញរបស់ខ្លួន តាមវិធាន ៨០ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង⁶⁰ ដោយក្រឡាបញ្ជីនៃអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង ជូនយោបល់ដល់ភាគីថា “អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនត្រូវបានជូនដំណឹងអំពី “សេចក្តីពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយ” ហើយក៏មិនបានទទួលសំណុំ រឿងដែរ។ ដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនទទួលបានលិខិតទំនាក់ទំនងណាមួយ ពីភាគីឡើយ (សូម មើលផងដែរ វិធាន ៧៧(១៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង”⁶¹។

១៧. បានជួបប្រទះសាជាថ្មីម្តងទៀតហើយ (Déjà vu all over again)⁶²។

II. ភាពអាចទទួលយកបាន

១៨. សំណើរបស់ ស.ព.អ. មិនអាចទទួលយកបានទេ ព្រោះ៖ (ក) ដីកាដោះស្រាយទាំងពីរមោឃៈ និង ឥតបានការ ដូច្នោះហើយមិនមានដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដែលត្រូវបន្តដំណើរការទៅមុខ ឡើយ (ខ) ចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនបានផ្តល់សំអាងហេតុ ឬ សំអាងផ្លូវច្បាប់សម

⁵⁷ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កំណត់សម្គាល់ ៦២១។
⁵⁸ មាត្រា ១២(២), ១៣(១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក.។ មាត្រា ៣៥ថ្មី(គ) នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក.។ វិធាន ២១(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
⁵⁹ សំណើរបស់ ស.ព.អ. កថាខណ្ឌ ១។
⁶⁰ សារអេឡិចត្រូនិករបស់ Brenda J. Hollis ចំណងជើង “សំណើសុំបន្ថែមពេលវេលាដើម្បីដាក់បញ្ជីឈ្មោះសាក្សី និងអ្នកជំនាញ ស្របតាមវិធាន ៨០” ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១។
⁶¹ សារអេឡិចត្រូនិករបស់លោក លីម ស៊ុយហុង ចំណងជើង “ យោង៖ សំណើសុំបន្ថែមពេលវេលាដើម្បីដាក់បញ្ជីឈ្មោះសាក្សី និងអ្នកជំនាញ ស្របតាមវិធាន ៨០” ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១។
⁶² ជាសម្តីរបស់កីឡាករ baseball អាមេរិកឈ្មោះ Yogi Berra ។

ស្រប សម្រាប់ការងារចេញពីការវិភាគរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលទេ (គ) អង្គបុរេជំនុំជម្រះនៅតែមានសំណុំរឿងក្តីនៅក្នុងដៃ និង ទទួលខុសត្រូវក្នុងការបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង (ឃ) អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនបានសម្រេចដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលប់ថា ដឹកបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព និង មិនបានជូនដំណឹងទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អំពីសេចក្តីពិចារណារបស់ខ្លួន អនុលោមតាមវិធាន ៧៩(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនៅឡើយទេ ។

១៩. ដីកាដោះស្រាយទាំងពីរគឺមោឃៈ និង ឥតបានការ ៖ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានសម្រេចថា អនុភាពគតិយុត្តិការសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដែល “**ប្រកាស** ថា ការចេញដីកាពីរផ្ទុយគ្នារបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត គឺខុសច្បាប់ ដោយរំលោភបំពានលើក្របខណ្ឌច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក.” គឺថាដីកាដោះស្រាយទាំងពីរត្រូវទុកជាមោឃៈ និង ឥតបានការ^{៦៣}។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានផ្តល់សំអាងហេតុថា ដីកាដោះស្រាយ “ដែលជាលទ្ធផលនៃ *ចំណាត់ការខុសច្បាប់ និង ពុំត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់*” គឺឥតបានការ អញ្ជឹងហើយ ទើបមិនអាចបង្កើតផលវិបាក ឬ លទ្ធផលត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់^{៦៤} បើទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះ “ទទួលស្គាល់ថា គោលដៅនៃយន្តការដោះស្រាយការខ្វែងយោបល់គ្នា គឺដើម្បី “ទប់ស្កាត់ភាពទាល់ច្រក មិនឱ្យភ្លាត់ចេញពីដំណើរការនីតិវិធី ពីការបន្តដំណើរទៅរកការជំនុំជម្រះ”^{៦៥}។ ចំពោះបញ្ហា “ថាតើរឿងក្តីនេះឈានទៅជំនុំជម្រះក្នុងករណីពុំមានដីកាដោះស្រាយដែលសុពល” ដែរឬទេ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានផ្តេងថា “ចម្លើយប្រាកដណាស់គឺទេ”^{៦៦}។

២០. គ្មានសំអាងហេតុសមស្របសម្រាប់ការងារចេញ ចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនបានផ្តល់សំអាងហេតុ ឬ សំអាងផ្លូវច្បាប់សមស្រប សម្រាប់ការងារចេញពីការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល នៅក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ដោយកត់សម្គាល់ ពីការសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទនៅក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ ដែលថា ខ្លួន “មានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការចេញដីកាដោះស្រាយថ្មី ឬ កែប្រែដីកាដោះស្រាយនោះ” និង “នៅពេលបានទទួលដីកាលើកលែងចោទ

^{៦៣} សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៥៣។
^{៦៤} សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៦៧, ៧១(v)។
^{៦៥} សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៦៨។
^{៦៦} សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៦៨។

ប្រកាន់ ដោយសារផលវិបាកនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ត្រូវស៊ើបអង្កេតរឿងក្តីដោយខ្លួនឯង^{៦៧} បានយល់ឃើញថា “ការយល់ឃើញច្បាស់លាស់នេះ នឹងនាំឱ្យអ្នកវិភាគសមហេតុផល អាចសន្និដ្ឋានថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានដឹងអំពីសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន ក្នុងការធ្វើលើសពីការប្រកាសភាពខុសច្បាប់នៃស្ថានការណ៍ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចេញដីកាដោះស្រាយពីរផ្ទុយគ្នា និង ចេញដីកាដោះស្រាយដែលសុពលរបស់ខ្លួនថ្មីមួយបាន”^{៦៨}។ ហេតុដូច្នោះ ប្រសិនបើអង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនបានដឹងអំពីជម្រើសដែលខ្លួនអាចអនុវត្ត នៅពេលចេញសេចក្តីពិចារណាក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ ដែលសូម្បី “អ្នកវិភាគសមហេតុផល” ប្រាកដជាបានសន្និដ្ឋានផ្សេងពីនេះ ដោយផ្អែកលើការប្រកាសផ្ទាល់របស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះក្តី ក៏មិនមានការពន្យល់ណាមួយត្រូវបានផ្តល់ សម្រាប់ការបដិសេធដោយចេតនា នូវបណ្តាជម្រើសដែលខ្លួនអាចមាន ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានផ្តល់ព័ត៌មានយ៉ាងជាក់ច្បាស់នោះឡើយ។

២១. ទោះបីជាអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានវាយលុកដោយធ្វើពុតជាប្រកាន់ខ្លាំង ទៅលើសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដោយសារតែមិនគោរពតាមនីតិវិធីដែលមានក្តី ក៏ចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានអនុវត្តលើស ដោយបកស្រាយដោយខុស នូវសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល និង ខកខាន ៖

- ក. មិនបានស្វែងយល់ថា វិធាននៃការបកស្រាយតាមប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិល នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ដែលនៅជាធរមាន និង វិធាននីតិវិធីដែលបានកំណត់នៅកម្រិតអន្តរជាតិ បានចែងថា នៅពេលដែលចៅក្រមមិនមានសិទ្ធិចេញសេចក្តីសម្រេចជាក់លាក់ណាមួយ សេចក្តីសម្រេចនោះត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ និង ឥតបានការ^{៦៩}។
- ខ. មិនបានញែកលក្ខណៈនៃដីកាដោះស្រាយឱ្យដាច់ពីលក្ខណៈនៃសាលក្រម ដោយទាញយកបទដ្ឋានពិនិត្យឡើងវិញ ដែលមិនសមស្របមកជាសំអាង សម្រាប់កំហុសនីតិវិធីលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍^{៧០}។

^{៦៧} សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ១១ ដែលដកស្រង់សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៤០-៤២។
^{៦៨} សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៦១។
^{៦៩} សូមមើល សារណាបន្ថែមរបស់ មាស មុត ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់គាត់ កថាខណ្ឌ ៣១។
^{៧០} សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ជ.ប. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កំណត់សម្គាល់ ៦០៩។

គ. មិនបានកត់សម្គាល់នៅក្នុងផ្នែករួមនៃសំអាងហេតុ ឃើញអ្វីចំពោះអនុភាពដែលថា ដីកាដំណោះស្រាយណាមួយ មានសុពលភាព និង នៅជាធរមាន⁷¹។

ឃ. មិនបានស្វែងយល់អំពីលក្ខណៈអង្គច្បាប់ (ដែលផ្ទុយពីអង្គហេតុ) នៃបញ្ហា ដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ភ្លាមៗ របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ និង បទដ្ឋានពិនិត្យឡើងវិញរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល សម្រាប់កំហុសផ្តល់លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បែបនោះ⁷²។

ង. មិនបានទទួលស្គាល់សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទ តាមវិធានផ្ទៃក្នុង ២១(៤) ក្នុងការទទួលបានដំណើរការនីតិវិធី “ដែលនាំមកនូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានមួយក្នុងរយៈពេលមួយសមស្រប”⁷³។ និង

ច. មិនបានស្វែងយល់ពីនីតិវិធីនៃការបញ្ជូន និង ប្រគល់ដំណឹង ដូចមានចែងនៅក្នុងក្របខណ្ឌរបស់អ.វ.ត.ក.⁷⁴។

២២. អង្គបុរេជំនុំជម្រះនៅតែមានសំណុំរឿងក្តីក្នុងដៃ អង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវបានប្តឹងឱ្យទទួលរឿងក្តី និងត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការផ្ទេរសំណុំរឿងទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ ដោយការចេញដីកាដំណោះស្រាយ ភ្លាមៗនោះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បាន *បំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនចប់សព្វគ្រប់ហើយ (functus officio)* ⁷⁵។ ដោយមានការដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដំណោះស្រាយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “លែងមានសិទ្ធិអំណាចលើរឿងក្តី ដែលបានប្តឹង ហើយនឹងលែងមានសិទ្ធិអំណាចលើគ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃការស៊ើបអង្កេតលើរឿងក្តីនេះ”⁷⁶។ សំណុំរឿងទាំងមូលត្រូវបានបញ្ជូនទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដោយមិនអាចប្រកែកតវ៉ា “អង្គជំនុំជម្រះទទួលបានសិទ្ធិអំណាច លើសំណុំរឿងទាំងមូល”⁷⁷ ដូច្នេះហើយ ត្រូវមាន “យុត្តាធិការចុងក្រោយលើការស៊ើបអង្កេត រួមទាំង

⁷¹ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ជ.ប. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៧៤។
⁷² សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ជ.ប. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៨០។
⁷³ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ២៧៥។ សូមមើលផងដែរ វិធាន ២១(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
⁷⁴ សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៤៩។
⁷⁵ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១៣២ ដែលដកស្រង់ *រឿងក្តី អ៊ីម ថែម* សំណុំរឿងលេខ ០០៤/០២/០៧-០៩-២០០៩-អវតក/កសចស (អបជ៥០) សេចក្តីពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ប្រឆាំងដីកាដំណោះស្រាយ (សំអាងហេតុ) ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ឯកសារ D308/3/1/20 (“សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/១”) កថាខណ្ឌ ៣៣។
⁷⁶ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១២៦។
⁷⁷ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១២៦, ១៣២។

យុត្តាធិការលើរាល់សំណើទាំងអស់ ទាក់ទងនឹងដំណាក់កាលមុនជំនុំជម្រះ បន្ទាប់ពីការិយាល័យ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត លែងមានសិទ្ធិទទួលសំណុំរឿង”⁷⁸។ “អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយ ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់គឺត្រូវទទួលសំណុំរឿង ក្នុងករណីដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះបញ្ជូនសំណុំរឿងពាក់ ព័ន្ធ ដោយអនុលោមតាមក្របខណ្ឌច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក.”⁷⁹។

២៣. ដោយការខ្វះសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប មិនអាចបញ្ជូនដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះបានទេ ៖ អង្គ បុរេជំនុំជម្រះមិនបានសម្រេច ដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុបថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ មានសុពលភាព ដូច្នោះហើយ ទើបមិនបានជូនដំណឹង និង បញ្ជូនសំណុំរឿងទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូង តាមវិធាន ៧៩(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ ទោះបីជា ស.ព.អ. បានអះអាងថា មានការសម្រេច ដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុបថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ មានសុពលភាព⁸⁰ តែមិនមាន នៅក្នុងសំអាងហេតុ និង ផ្នែកសម្រេចសេចក្តីរួម ចំពោះអនុភាពនេះទេ។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ កំពូលបានសម្រេចថា មតិយោបល់របស់ចៅក្រមនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ លើសុពលភាពនៃដីកា ដំណោះស្រាយ ដែលផ្ទុយគ្នា និង ដាច់ពីគ្នា “គឺជាការអនុវត្តដែលពុំចាំបាច់” ដោយសារតែ “មិនជាប់ ពាក់ព័ន្ធទៀតថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ពុំបានទទួលមតិភាគច្រើនលើសលុប ដែលតម្រូវក្នុងការជំនុំ ជម្រះលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ភាគី ប្រឆាំងនឹងដីកាដែលផ្ទុយគ្នា ដោយសារផ្នែកសេចក្តីពិចារណា លើផ្នែកនេះទៅជារឿងលែងចាំបាច់”⁸¹ហើយ។

២៤. ហេតុដូច្នោះ ដោយសារតែដីកាដំណោះស្រាយទាំងពីរត្រូវមោឃៈ និង លែងបានការ ដោយសារតែ មិនមានសំអាងហេតុសមស្រប ក្នុងការដាក់ចេញពីសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ កំពូល ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ ដោយសារតែអង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៅកាន់សំណុំរឿងក្តីក្នុងដៃ និង ទទួល ខុសត្រូវលើការបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និង ដោយសារតែអង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនបានសម្រេចតម្កល់ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប នោះសហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត គួរយល់ថា សំណើរបស់ ស.ព.អ. មិនអាចទទួលយកបាន។

⁷⁸ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១៣២។
⁷⁹ សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៧១ (i)។
⁸⁰ សំណើរបស់ ស.ព.អ. កថាខណ្ឌ ២, ៥, ១២។
⁸¹ សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៥៣។

III. ចម្លើយតបទៅនឹងសារណាមួយរបស់ ស.ព.អ.

២៥. ស.ព.អ. បានអះអាងដោយភាន់ច្រឡំថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានតម្កល់ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប ហើយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ត្រូវទទួល ដោយស្វ័យប្រវត្តិយក រឿងក្តី ០០៣ នៅពេលចេញសេចក្តីពិចារណារបស់ពួកគេ^{៨២}។ ប្រធានអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានជូនដំណឹងទៅផ្នែកគ្រប់គ្រងតុលាការ និង ប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល បន្ទាប់ពីមានសេចក្តីពិចារណា ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ ថា “មានតែផ្នែកសម្រេចសេចក្តីរួម ដែលបានសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទ និង ចុះហត្ថលេខាដោយចៅក្រមទាំងប្រាំនាក់ប៉ុណ្ណោះ ដែលមានអនុភាពអនុវត្ត។ មតិយោបល់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ចៅក្រមម្នាក់ៗ មិនមានអនុភាពអនុវត្តឡើយ”^{៨៣}។ ផ្នែកសម្រេចសេចក្តីរួមគ្នា មិននាំឱ្យអ្នកអានសមហេតុផល ធ្វើការសន្និដ្ឋានថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះតម្កល់ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុបឡើយ។

២៦. ស.ព.អ. អះអាងដោយភាន់ច្រឡំនៅក្នុងកំណត់សម្គាល់ជើងទំព័រមួយថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវទទួលដោយស្វ័យប្រវត្តិ ដោយសារតែដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ មិនត្រូវបានបដិសេធដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប ដូច្នោះហើយ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានកាតព្វកិច្ចបញ្ជូនសេចក្តីពិចារណា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ និង សំណុំរឿងដែលនៅសេសសល់^{៨៤}។ បើទោះបីជាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សម្រេចថា ដីកាដោះស្រាយទាំងពីរ មិនត្រូវបានបដិសេធ ដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុបរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះក្តី តែដីកាដោះស្រាយទាំងពីរត្រូវមោឃៈ និង ឥតបានការ បើយោងតាមអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល^{៨៥}។ ហើយបើទោះបីជាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានសំអាងហេតុសមស្រប ក្នុងការងាកចេញពីការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលក្តី ក៏ដីកាដោះស្រាយទាំងពីរ មានតម្លៃស្មើគ្នា ព្រោះមិនមានដីកាដោះស្រាយណាមួយត្រូវបានបដិសេធដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុបរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះឡើយ ហើយគោល

^{៨២} សំណើរបស់ ស.ព.អ. កថាខណ្ឌ ១២។

^{៨៣} រឿងក្តី អោ អាន សំណុំរឿងលេខ ០០៤/០២/០៧-០៩-២០០៩-អវតក/កសចស (អបជ ៦០) អនុស្សរណៈអន្តរការិយាល័យ៖ ការបញ្ជាក់បំភ្លឺលើសេចក្តីសម្រេច ក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០ ឯកសារ D359/34។

^{៨៤} សំណើរបស់ ស.ព.អ. កំណត់សម្គាល់ ១៨។

^{៨៥} សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៥៣, ៦៧។

ការណ៍ វិមតិសង្ស័យត្រូវបានជាប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទ តម្រូវថា ដីកាសម្រេចលើកលែង ចោទប្រកាន់ មានអនុភាពលើដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ⁸⁶។

២៧. ស.ព.អ. បានអះអាងដោយភាន់ច្រឡំដោយមិនមានសំអាងថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានការ ទទួលខុសត្រូវចម្បង ក្នុងការផ្ទេរសំណុំរឿង⁸⁷។ ក្របខណ្ឌ អ.វ.ត.ក. មិនបានចែងថា សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេត ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការបញ្ជូនសំណុំរឿងឡើយ។ “អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទទួល សំណុំរឿងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ក្នុងករណីដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បញ្ជូនសំណុំរឿងពាក់ព័ន្ធ ដោយ ផ្អែកតាមក្របខណ្ឌគតិយុត្តិរបស់ អ.វ.ត.ក.”⁸⁸។

២៨. ស.ព.អ. បានអះអាងដោយភាន់ច្រឡំថា ដោយសារតែសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានទទួល ដំណឹងអំពីសេចក្តីពិចារណាលើយ ដូច្នោះ ពួកគេ “អាច និង ត្រូវតែអនុវត្តវិធាន ៦៩(២)(ក) ដូចគ្នា ទៅនឹង” ត្រូវបង្គាប់ឱ្យផ្អែកគ្រប់គ្រងតុលាការ បញ្ជូនសំណុំរឿងទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង⁸⁹។ ប្រភពដែល ស.ព.អ. បានដកស្រង់ជាសំអាង គឺខុសពីការអះអាងរបស់គាត់។ ចៅក្រមអន្តរជាតិ នៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ មានទស្សនៈថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “បំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនចប់សព្វ គ្រប់ហើយ ... លើកលែងតែតួនាទីផ្នែករដ្ឋបាល ដែលមានចែងច្បាស់នៅក្នុង ក្របខណ្ឌគតិយុត្តិ របស់ អ.វ.ត.ក.”⁹⁰។ វិធាន ៦៩(២)(ក) ចែងយ៉ាងច្បាស់ថា “នៅពេលដែលគ្មានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយ” និង ប្រសិនបើមានដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ សហចៅក្រម

⁸⁶ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ មានកំហុសអង្គច្បាប់ ក្នុងការសម្រេចថា គោលការណ៍ វិមតិសង្ស័យត្រូវបានជាប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទ មិនអាចអនុវត្តបាន ដោយសារតែគោលការណ៍នេះ “កើតចេញពីគោលការណ៍ សច្ចធារណ៍នៃនិរទោស”។ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ៧៧។ គោលការណ៍ វិមតិសង្ស័យត្រូវបានជាប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទ ត្រូវអនុវត្តនៅ គ្រប់ដំណាក់កាលនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី រួមទាំងដំណាក់កាលបុរេជំនុំជម្រះ និង អនុវត្តទាំងទៅលើអង្គហេតុ និង ការបកស្រាយ ទៅលើបទប្បញ្ញត្តិអង្គច្បាប់។ ដោយពិចារណាទៅលើភាពបត់បែននៃពាក្យ “ទទួលខុសត្រូវខ្ពស់បំផុត” ដែល “ពិតជាតម្រូវឱ្យ មានចន្លោះនៃការយល់ឃើញ” វិមតិសង្ស័យទាំងអស់ ចំពោះយុត្តាធិការរបស់ អ.វ.ត.ក. ទៅលើលោក មាស មុត ចាំបាច់ត្រូវដោះ ស្រាយជាប្រយោជន៍ឱ្យរូបគាត់។ សូមមើល បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ មាស មុត ជំទាស់នឹងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ របស់សហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ ចុះថ្ងៃទី៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ ឯកសារ D267/4 (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ មាស មុត”) កថាខណ្ឌ ៤៩-៧២ ជាពិសេសកថាខណ្ឌ ៥១។

⁸⁷ សំណើរបស់ ស.ព.អ. កថាខណ្ឌ ១៣។

⁸⁸ សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៧១ (i) (ការគូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

⁸⁹ សំណើរបស់ ស.ព.អ. កថាខណ្ឌ ១៣។

⁹⁰ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ១៣២។

ស៊ើបអង្កេត ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង^{៩១}។ ដោយពិចារណាថា មាន បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ជាច្រើន ត្រូវបានដាក់ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ ចៅក្រម អន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានយល់ឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “មានការភាន់ច្រឡំ ដោយចេញដីកាបស់ខ្លួន បង្គាប់ឱ្យបោះត្រា និង ដាក់សំណុំរឿងបញ្ជូលទៅក្នុងបណ្ណសារ ដោយ ផ្អែកលើវិធាន ៦៩(២)(ខ) ដូចគ្នា”^{៩២}។

២៩. ស.ព.អ. បានពឹងផ្អែកដោយភាន់ច្រឡំ ទៅលើការអះអាងរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះដែលថា ខ្លួន “បំពេញមុខងាររបស់សភាស៊ើបសួររបស់កម្ពុជា” នៅក្នុងការអះអាងថា “នីតិវិធីដែលបានគូស បញ្ជាក់នៅទីនេះ ស្របគ្នាទាំងស្រុងជាមួយនឹងនីតិវិធី ដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ កម្ពុជា ទាក់ទងនឹងបញ្ហានោះ”^{៩៣}។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះរៀបចំខ្លួនឯង ដូចជាសភាស៊ើបសួរ^{៩៤}។ ទោះបី ជាបានចំណាយដល់ទៅ ២៣ កថាខណ្ឌ នៅក្នុងសេចក្តីពិចារណាក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ ដើម្បីពន្យល់ ពីសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន នៅដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេតក្តី តែដោយមិនអាចពន្យល់បាន អង្គបុរេជំនុំ ជម្រះ ជ្រើសរើសយកការ មិន ប្រើប្រាស់សិទ្ធិអំណាចទាំងអស់នោះ មិន ធ្វើការស៊ើបអង្កេត និង មិន ចេញដីកាដោះស្រាយ ដែលបានកែប្រែថ្មី^{៩៥}។ ដោយគួរឱ្យកត់សម្គាល់ សូម្បីតែក្រោយពេលអង្គ ជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានបញ្ជាក់ជាថ្មីនូវសិទ្ធិអំណាចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ អនុវត្តហួសពីការ ប្រកាសពីភាពខុសច្បាប់ និង ចេញដីកាដោះស្រាយដែលមានសុពលភាព ដោយខ្លួនឯងក្តី តែអង្គ បុរេជំនុំជម្រះជ្រើសរើសយកកលយុទ្ធបិទផ្លូវយ៉ាងប្រាកដ^{៩៦}។

៣០. ស.ព.អ. បានអះអាងដោយភាន់ច្រឡំថា តាមមាត្រា ២៨២ និង ២៥០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ កម្ពុជា “នៅពេលដែលចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ចេញដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ គាត់ត្រូវបញ្ជូនសំណុំ

^{៩១} វិធាន ៦៩(២)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង (ការគូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។
^{៩២} សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កំណត់សម្គាល់ ២៣១។
^{៩៣} សំណើរបស់ ស.ព.អ. កថាខណ្ឌ ១៤។
^{៩៤} សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/១ កថាខណ្ឌ ២២។ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៣០។
^{៩៥} សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៣១-៥៤។ សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ. ក្នុងរឿងក្តី ០០៣ កថាខណ្ឌ ៤៣-៤៩, ១២០-១៣០។
^{៩៦} សូមមើល ខាងលើកថាខណ្ឌ ១-១៥។

រឿងនោះជាបន្ទាន់ទៅកាន់ប្រធានតុលាការ ដើម្បីកំណត់កាលវិភាគសម្រាប់ការជំនុំជម្រះ”⁹⁷។ ផ្ទុយទៅវិញ មាត្រា ២៨២ ចែងថា សភាស៊ើបសួរ មិនមែនចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទេ ទទួលខុសត្រូវលើការបញ្ជូនសំណុំរឿង បន្ទាប់ពីស៊ើបអង្កេតរឿងក្តីដោយខ្លួនឯង និង ចេញដីកាដោះស្រាយដែលកែប្រែរួច៖

កាលណាសភាស៊ើបសួរសម្រេចថា បន្តការស៊ើបសួរដោយខ្លួនឯងនោះ សភាស៊ើបសួរ ប្រគល់ភារកិច្ចទៅសមាជិកខ្លួនម្នាក់ ដែលប្រើប្រាស់អំណាចជាចៅក្រមស៊ើបសួរ ...។ សភាស៊ើបសួរ បិទការស៊ើបសួរ តាមសាលដីកាដោះស្រាយ។ បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៤៧ (ដីកាដោះស្រាយ) ដល់មាត្រា ២៥០ (ការបញ្ជូនដើម្បីបើកសវនាការជំនុំជម្រះ) ស្តីពីដីកាដោះស្រាយរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃក្រមនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្ត លើសាលដីកាដោះស្រាយរបស់សភាស៊ើបសួរ⁹⁸។

ការជូនដំណឹង ក៏អង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនបានអនុវត្តនូវមាត្រា ២៨២ ដែរ ដោយជ្រើសរើសជាជំនួសវិញនូវការ មិន ស៊ើបសួរទៅលើសំណុំរឿងដោយខ្លួនឯង និង មិន ចេញដីកាដោះស្រាយដែល កែប្រែ⁹⁹។

៣១. ស.ព.អ. បានអះអាងដោយភាន់ច្រឡំថា សំណុំរឿង ០០៣ ចាំបាច់ត្រូវបញ្ជូនទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងភ្នំពេញ ដើម្បីគោរពតាមវិធានផ្ទៃក្នុង និង បទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា “ដើម្បីធានាបាននូវការអនុវត្តតាម “គោលការណ៍រួមដែលថា កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី អ.វ.ត.ក. ចាំបាច់ត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃនីត្យានុកូលភាព ភាពត្រឹមត្រូវ យុត្តិធម៌ និង ប្រសិទ្ធិភាព តាមក្របខណ្ឌគតិយុត្តិ អ.វ.ត.ក. ដើម្បីសម្រេចបាន “យុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព”¹⁰⁰។ វិធានផ្ទៃក្នុង ក៏ដូចជាបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា មិនបានចែងថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៅពេលដែលមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្តឹងមកអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ហើយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនបានចេញដីកាដោះស្រាយដែលកែប្រែរួច និង នៅតែមានសំណុំរឿងក្តីក្នុងដៃ ដោយសារតែអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានបញ្ឈប់ខ្លួនឯងដោយមិន

⁹⁷ សំណើរបស់ ស.ព.អ. កថាខណ្ឌ ១៤។
⁹⁸ ការគូសបញ្ជាក់បន្ថែម។
⁹⁹ សូមមើល ខាងលើកថាខណ្ឌ ១, ៨, ១៥។
¹⁰⁰ សំណើរបស់ ស.ព.អ. កថាខណ្ឌ ១៥ (ការដកស្រង់ផ្ទៃក្នុង ត្រូវបានលុបចោល)។

“ផ្តល់នូវការសម្រេចស្ថាពរជាក់ស្តែង”¹⁰¹។

៣២. ស.ព.អ. បានអះអាងដោយភាន់ច្រឡំថា គោលការណ៍នៃការបន្តកិច្ចស៊ើបអង្កេតតាមផ្លូវតុលាការ ឬ ការចោទប្រកាន់នៅក្នុងក្របខណ្ឌគតិយុត្តិ អ.វ.ត.ក. ចែងថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតម្នាក់ អាចបំពេញកិច្ចតែម្នាក់ឯង ដើម្បីបញ្ជូនសំណុំរឿងបន្តទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ជាពិសេស នៅ ពេលដែលសហការីរបស់គាត់ បានដកខ្លួនចេញពីការបន្តការស៊ើបអង្កេតនោះ¹⁰²។ បើទោះបីជា មានគោលការណ៍នៃការបន្តនៅក្នុងក្របខណ្ឌគតិយុត្តិរបស់ អ.វ.ត.ក. ក្តី ក៏រឿងក្តី ០០៣ មិនអាច បន្តទៅដំណាក់កាលជំនុំជម្រះ ដោយអវត្តមានដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដែលសុពលភាពនោះ ឡើយ¹⁰³។ ម៉្យាងវិញទៀត បើទោះបីជាដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព នោះ ដីកា សម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ក៏មានសុពលភាពដែរ ដែលតាមគោលការណ៍ *វិមតិសង្ឃ័យត្រូវបាន ជាប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទ* ដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ ត្រូវតែមានឧត្តមានភាព¹⁰⁴។

៣៣. ស.ព.អ. បានទទួលដោយភាន់ច្រឡំ ដល់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “កុំរាប់បញ្ចូលភរនីយភាពដែល មានលក្ខណៈទាយស្មានខ្លាំង និង មិនប្រាកដប្រជាទេ” ថា រឿងក្តីរបស់ អ.វ.ត.ក. ដែលគ្មានវិវឌ្ឍន៍ទៅ ដំណាក់កាលជំនុំជម្រះ នឹងត្រូវចោទប្រកាន់នៅក្នុងតុលាការកម្ពុជាធម្មតា¹⁰⁵។ “គម្លាតនិទណ្ឌភាព ជាខ្លាំង សម្រាប់ឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ... *មិន* ត្រូវមានឥទ្ធិ ពលផ្នែកគោលនយោបាយ” មកលើការអនុវត្តធនានុសិទ្ធិរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទេ¹⁰⁶។

អាស្រ័យហេតុនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត គួរសម្រេចថា សំណើរបស់ ស.ព.អ. មិនអាចទទួល យកបាន និង **បដិសេធ** សំណើរបស់ ស.ព.អ.។

សូមលោកចៅក្រមទទួលយកសេចក្តីគោរពអំពីយើងខ្ញុំ។

¹⁰¹ សេចក្តីសម្រេចរបស់អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៦១។
¹⁰² សំណើរបស់ ស.ព.អ. កថាខណ្ឌ ១៦។
¹⁰³ សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក. ក្នុងរឿងក្តី ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ៦៨។
¹⁰⁴ *សូមមើល* បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ មាស មុត កថាខណ្ឌ ៤៩-៧២។
¹⁰⁵ សំណើរបស់ ស.ព.អ. កថាខណ្ឌ ១៧។
¹⁰⁶ *រឿងក្តី អ៊ឹម ថែម* សំណុំរឿងលេខ ០០៤/០២/០៧-០៩-២០០៩-អវតក/កសចស (អបជ៥០) ដីកាដោះស្រាយ (សំអាង ហេតុ) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧ ឯកសារ D308/3 កថាខណ្ឌ ២៥ (ការគូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្ងៃទី ១១ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០២១

សហមេធាវីការពារក្តីលោក មាស មុត

_____

អាង ឧត្តម

_____

Michael G. KARNAVA

ចម្លើយរបស់ មាស មុត តបទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ

ទៅកាន់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសុំឱ្យបញ្ជូនសំណុំរឿង ០០៣ ទៅកាន់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

ទំព័រ ២៣ នៃ ២៣